

27 Δεκεμβρίου 2013

«Ακόμα ένα παπά μου»

[Ορθοδοξία](#) / [Θρησκευτική ζωή](#)

Χριστούγεννα σήμερα, κι ένας ζητιάνος στριμώχθηκε στον τοίχο της εκκλησίας του χωριού. Εδώ είναι ζεστά σκέφθηκε κι η εκκλησία μικρή. Τόσο καιρό στεκόταν απ' έξω, σήμερα όμως μπήκε μέσα. Σαν μικρό παιδί στριφογύριζε το κεφάλι του κοιτώντας τις αρχαίες εκείνες τοιχογραφίες. Με τα λίγα γράμματα που 'μαθε άρχισε να ψελλίζει τα ονόματα των Αγίων, «Άγ...γί...ος Αν...τώ...νιος».

Πηγή:<http://poempoem.co.uk/>

Ο διπλανός του, ένας καλοντυμένος μεσήλικας τον σκουντά να σωπάσει. Γύρισε ο ζητιάνος, τον είδε περίεργα κι υστέρη σταύρωσε τα χέρια του σαν μικρό παιδί που το μάλλωσε η μάνα του. Έμεινε για λίγο να κοιτάζει τον παπά που 'λεγε τα «Ειρηνικά» κι υστέρη γύρναγε γύρω γύρω ώσπου η ματιά του καρφώθηκε στο θόλο που ήταν ζωγραφισμένος ο Παντοκράτορας Χριστός. Δυο κυρίες κοιτάχτηκαν μ' εκείνο το κατηγοριάρικο ύφος.

«Πάντων ημών...»,ειπε ο πάπα-Νικόλας με τη βροντερή φωνή του. Γυρίζουν τ' Άγια και δυο γιαγιάδες αγγίζουν του παπά τ' άμφια για ευλογία, συνήθεια και τούτη παλαιά. Νάτος κι ο ζητιάνος πετάγεται βιαστικά από το δικό του το στασίδι να πάρει κι αυτός από τον παπά ευλογία. Κάθε τόσο τρίβει τα χέρια του από χαρά κάνοντας τον σταυρό του και κοιτάζοντας αψηλά στον τρούλο τον Παντοκράτορα. Το «Πάτερ ημών» το 'ξερε απ' έξω, το μόνο που 'μαθε από μικρό παιδί. Το 'λεγε φωναχτά τώρα. Εξάλλου το είπε κι ο παπά-Νικόλας για να το πουν όλοι μαζί κι έτσι δεν μπορεί να πει τίποτα κιόλας ο καλοντυμένος κύριος που κάθεται δίπλα του. Ο ζητιάνος κοινώνησε τελευταίος κι όταν κατόπιν ο παπάς έδινε το αντίδωρο έμεινε μ' ανοιχτές τις χούφτες. «Ακόμα ένα παπά μου». Το είπε τόσο ικετευτικά και ο παπά-Νικόλας του γέμισε τις χούφτες αντίδωρα. «Αθανάση, του είπε ο παπάς, το μεσημέρι ναρθείς σπίτι μας. Η παπαδιά θα 'χει γαλοπούλα σήμερα».

Ήταν να τον χαιρέσει στο Χριστουγεννιάτικο τραπέζι με το μεγάλο μαντήλι στο λαιμό. Τούτη η γιορτινή μέρα των Χριστουγέννων είναι για τα κάθε λογής παιδιά

και τους ζητιάνους.

<http://bit.ly/1dFBBVo>